

ואהרן איש מזותתו ויקחו איש מזותתו ויתנו עליהם אש וישׂימו עליהם
 קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן ויקהל עליהם קרוז אור
 כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל
 העדה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר הנדלו מתוך
 העדה הזאת ואטלה אתם כרוגע ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוזזה
 לכל בשר האיש אחד יזטא ועל כל העדה תקצף

יהוה אל משה לאמר דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרוז
 דתן ואבירים ויקם משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריי וקני ישראל
 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אלהי האנשים הרשעים האלה
 ואל תגזו בכל אשר להם פן תספו בכל זטאתם ויעלו מעל משכן
 קרוז דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהל יהוה
 ועשׂיהם ונבׂיהם וטפם ויאמר משה בואת הרעון כי יהוה של אלהי
 לעשׂות את כל המעשׂים האלה כי לא מלתי אם נמות כל האדם
 ימתוך אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה של אלהי ואם
 בריאה ירא יהוה ופצתה האדמה את פיה ותבלע אתם ואת כל
 אשר להם וירדו זיׂים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את
 יהוה ויהי כנלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה
 אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם
 ואת כל האדם אשר לקרוז ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר
 להם זיׂים שאלה ותנס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל
 ישראל אשר סביבתיהם וסו לכתם כי אמרו פן תבלענו הארץ
 ואשׁ יצאה מאת יהוה ותאכל את הזמשים ומאדתיים אישׁ
 מתוך בני הקטרת

וידבר יהוה אל משה לאמר אמר
 אל אלעזר בן אהרן הנכה וירם את המזותת מבין השׂרפים ואת
 האשׁ זרה תלאה כי קדשו את מזותות הזטאים האלה בעפשותם
 ועשׂו אתם רקעי פזיׂים צפוי למזבחה כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו
 ויהיו לאות לבני ישראל ויקח אלעזר הנכה את מזותות הזמשים
 אשר הקריבו השׂרפים וירקעום צפוי למזבחה זכרון לבני ישראל
 למען אשר לא יקרבו אישׁ זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר
 קטרת לפני יהוה ולא יהיה נקרוז ונעדתו כאשר דבר יהוה בני
 משה לו

וילכו כל עדת בני ישראל ממזרחת על משה ועל אהרן לאמר אתם
 המתם את עם יהוה ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל
 אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן אל
 פני אהל מועד וידבר יהוה אל משה לאמר הרמו מדתך
 העדה הזאת ואכלה אתם כרעץ ויפלו על פניהם ויאמר משה אל
 אהרן קח את המזותה ותן עליה אש מעל המזבה ושים קטורת
 והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה הזול
 הענף ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה הזול הענף
 בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם ויעמד בין המתים ובין החיים
 ותעצר המגפה והיו המתים במגפה ארבעה עשר אלה ושיבע מאות
 מלבד המתים על דבר קרח וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
 מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטת
 מטת לבית אב מאת כל נשיאתם לבית אבותם שנים עשר מטות
 איש את שמו תכתב על מטתו ואת שם אהרן תכתב על מטת לוי כי
 מטת אהרן לראש בית אבותם והמזותם באהל מועד לפני העדות
 אשר אועד לכם שמה והיה האיש אשר אבחר בו מטתו יפרח
 והשיכתי מעלי את תלוות בני ישראל אשר הם מוליכם עליכם
 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאתם מטת לנשיא
 אהרן מטת לנשיא אהרן לבית אבותם שנים עשר מטות ומטת
 אהרן בתוך מטותם ויבא משה את המטות לפני יהוה באהל
 העדת ויהי ממזרחת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרוח
 מטת אהרן לבית לוי ויצא פרוח ויצא פרוח ויצא פרוח ויצא
 משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו
 איש מטתו

ויאמר יהוה אל משה השב את מטת אהרן לפני
 העדות למשמרת לאות לבני מרי והטל תלוותם
 מעלי ולא ימדנו ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו טף
 עשה